

conciencia, (¡tornemhi!) al estómac, ¡ja ho crech!, li va de primera.

Aném al nostre allioli, vulgo ajuntament.

Varen ser tants els abusos, conxorxas y gatuperis de la bandada monárquica que'ns administrava en legislatures passades; els desastres eren tan á la vista pública, que ¡fillets de Satán!, se tingué de pendre un determini ferm y decidit.

¿Se feu de la manera més rahonada? No: la solidaritat ab certs elements y en una vila com Granollers no devia efectuar-se. Veritat que tots som paisans ab idéntichs drets y debers, veritat que á tots interessava la derrota d'un putrefacte caciquisme, però les distancies d'uns á altres, políticament parlant, eren, son y serán sempre grans, inmensament grans y sols podia unirles lo que les uní: unes mateixes necessitats, y que consti mal ens pesi clar y net, la manca de formalitat als capitostos del republicanisme de la seva democracia.

¡Si!, repassém el passat d'aquests caps de fusta que interposantse entre'ls cacichs y les masses populars, han agabellat á n'aquestes, capitanejantles y portantles á son suícidí moral. Hem de retreure fets? No, massa'ns cou recordarho, y per vergonya val més que sols hi pensém per posarhi tot lo remey possible. Si, ells, els capitostos de les masses, els que en nom d'un programa federal, radical ó unitari's descuidaven de fer obra republicana ó demócrata, dividint á la mateixa pel benefici del caciquisme; ells foren la causa de tots els mals en que'ns infestá la pestilenta colla d'esbirros del poble, aquells que fent diferenta política, liberal (?) ó conservadora, 'ns escorxaven d'en viu en viu. Per ells, pels mencionats capitostos, quins ab sa nefasta política de dissidencies ens separaven políticament els uns dels altres, per ells se tingué de apelar per aixafar el cap al monstre caciquil, de la confecció del allioli d'idees, allioli que per sort de nostra vila no ha sortit negat, molt al contrari, n'ha sortit la pasta benefactora que'ns ha netejat el cos de la urb de tota classe de microbis.

Molt bé; are ja veyém y veurém ab tot y aixó com aquells vergonyants y desvergonyits, donantsen no vergonya, peña, de que en la administració hi vagin elements contraris á ses fules propagandes y que ells ne son directa y indirectament la causa, els sentim y sentirem barbotejant, en lloch de treballar pera evitarho en l'esvindre, exclamar: ¡ab carlins may! y'ls seus budells, si inteligibles fossin, sentiríem com roncant diuen: ¡ab els cacichs que'ns favóreixen sempre! Cridarán, despotricarán, y units als expopulars fracassats que cercaven el negat favoritisme, farán coro... com les granotes demanant rey, però trobarán el despreci

de tota persona de sá senderi, d'honradesa y dignitat.

L'or (doblé) de ses propagandes ha vist tothom desaparéixer y ja ni'l llautó en queda, puig la porqueria caciquista l'ha omplert de verdet y'l verdet es un vereno que tothom ne fuig.

Endavant, doncs, nostra popular administració; que no rellisqui del bon camí; que no escolti'ls cants de la sirena del rap; que com are no fassi *distingos* y desprecibi tot favoritisme y comptará ab nostre aplaudiment; però repetim ¡que no rellisqui!, que com decidits guardians de nostres drets y debers, sortiran fets *Ecce homos* de nostres grapes. No defensarém may els ideals polítichs ni relligiosos dels que no combreguen ab nosaltres, aixó may, però siguin carlins, siguin del moro Mussa, si fan bona feina'ls aplaudirém y defensarém d'envejoses emboscades, y que consti, si les masses populars ens ajuden en nostra tasca, derribarém als ídols que divideixen al poble sembrant antagonismes y dissidencies y allavors si, augurém unes administracions que aixís com l'actual n'ha fet la feina será demócrata de noms y de fets, republicana y....

PERE BOTER

A LA BARRA...!

En plenes eleccions, aquesta divertida secció fa festa per avuy, però ¡dimoniets del meu cor, qué feina se'ns gira!... Com que pegarém de sech á sech, volém ferho ab datos concrets, més net, volém que la vergonya dels tant faltats d'ella, acabi d'una vegada de l'inconsciencia y maldat de tant bitxo penjable. ¡O s'escorrerán pel foro entonant el *Mea culpa* ab propósitos de fer vida honrada per sempre, ó será'l poble que conegudes ses maldats totes, acabarà á garrotada seca per no haverlo d'entonar ell el *Mea culpa* de la deixadesa.

¿Quin será'l primer? Será... al dissabte que ve vos ho dirém.

¡ATENCIÓN!

GRUPO REBELDE

Del mitin radical antipopular

Dimecres al vespre, els radicals antipopulars celebraren un mitin electoral en «L'Unió Lliberal» ab una més que nombrosa concurrència, fins crech que'ls escándols del dissabte prop-passat portaren la gent al mitin de dimecres.

Els discursos, deixant calque disbarat retórich y alguns cómichs moviments, foren bonics, y si be s'analisessen, els republicans inclós els radicals, la cara'ls hauria caygut de vergonya. Veurém.

Se lamentaren y casi no feren res més de que *la popular* fos composta de elements heterogenis; republicans més ó menos classificats y carlins; digueren que ho feyen tot malament, política del duro y deixaven la del céntim; política de casino y un sens fi de paraules que no enteném, quin significat se'ls dona. De lo que no parlaren fou de la fulla al mateix dia repartida, hont s'hi veu si *la popular* ha fet ó no administració, ab datos concrets y terminants que ni ells ni'ls seus concellers son capassos de contradir.

¿Per qué no parlarne? ¿No digueren que la política popular es un disfrás de carlí y no de vera administració? ¿Per qué no's contestava á n'aquella fulla? ¡Si fins crech que ni l'entenem!

¿En qué quedém? ¿S'ha fet ó no bona administració? ¿Han guanyat ó no als que la votaren? ¿Per qué no's discutí? ¿Qué volien dir ab alló dels duros que si abans de *la popular* valien quatre pessetes, que aquets varen prometre que valdria'l duro complet y que are sols val deu rals?

Fets, asseveracions, datos concrets es lo que necessita tothom per petit caletre que resulti quan vol combatre á una cosa, entitat ó lo que siga, no jochs tan tontos de paraules.

¡Si senyors! El dimecres se repartí una fulla; allí's donava compte de la intervenció *popular* en el municipi; escrits, calcats hi ha'ls datos tots de son comportament y... els radicals antipopulars, ni'n parlaren poch ni gens. ¿Per qué? ¿Per qué en la confecció de la majoria hi ha carlins? ¿Es que sols vosaltres teniu l'exclusiva per la bona administració? ¿Es que l'honradesa l'agabella tota sols el partit radical? ¿Es que allá hont els radicals han sigut amos de l'administració ho han fet més be que ningú? Vamos homes, que no us deixeu entendre del tot; ab vostre silenci sobre les fulles manifestades demostreu un no se qué... de consecuencia... republicana á la moda dels passats temps.

Més amunt dihém, parlant dels discursos, que'ls republicans inclós els radicals la cara'ls hauria caigut de vergonya; repetim que si dignitat y consecuencia política tinguessen ja'ls hauria caigut y ben amagats plorarien els seus desacerts. Net y clar.

Granollers en sa inmensa majoria es ó se'n diu republicá; les masses, consultielles y veureu com se diuhen republicanes en sa casi totalitat per la més inmensa majoria y ja d'anys; y... anys y més anys el caciquisme sent amo de la població. Sent les masses republicanes, sent republicá'l poble en sa totalitat, no hi havia